

Kvinnor för fred

*För fred på kvinnors villkor – för fredliga konfliktlösningar
Information och studier om fredsfrämjande utveckling*

Hos fredsgruppen Ofog lever hoppet

Miahabo Berkelder och Edla Lantto.

Det är svårt att ta till sig vad man hör på radio och teve. Alla dessa överfyllda flyktingbåtar och alla dessa människor som tigger utanför affärerna. Vad kan vi göra åt detta?

Vad är konsekvenserna av vår tillverkning och försäljning av alla vapen och vapensystem som Sverige är bra på?

Krig, vapen och militarism

– hör de ihop? Och varför är så många människor på flykt?

Till min stora glädje ringer telefonen en dag och det är mina fredsvenner i Ofog, Alvine och Miahabo, som vill komma och hälsa på mig.

De hade varit upp till Kebnekaise för att fjällvandring, och fascinerats av den storslagna naturen här uppe. Det är nu sju år sedan jag för första gången träffade en grupp ofogare, det

var i Bryssel där jag var för Kvinnor för freds räkning, för att protestera mot Nato.

Jag blev imponerad av deras levnadssätt, de flesta är veganer och många bor kollektivt. Icke-våld gäller, mot människor, djur och natur. Det är glada och samarbetsvilliga människor.

I fem års tid har ofogarna kommit upp till Luleå F21, Vidsel och NEAT-fältet där de protesterat mot krigsflygövningar. De är modiga och vågar utföra sina aktioner, ofta med rättegångar och böter som följd.

De tror så starkt på vad som är rätt och bra för mänskligheten.

Klimatfrågan är en av våra största utmaningar. Där kommer ingen undan, om vi inte ändrar vår livsstil. Jag blir glad och får kraft från dessa ungdomar i Ofog, som är så positiva och handlingskraftiga. Ingenting verkar vara omöjligt för dem.

Edla Lantto

Foto: Alvine Andersson

På Edla Lanttos dörr.

Ska du till mässan Bok & Bibliotek i Göteborg den 24-27 september?

Kvinnor för fred hittar du på Internationella torget i Operation 1325:s monter. Kom och träffa oss och ta del av material kring våra frågor!

Vill du bli medlem och stötta fredsarbete och kvinnors rättigheter lokalt och globalt?

Årsavgiften är 170 kronor, som stödmedlem betalar du endast 100 kronor per år.

Sätt in pengarna på plusgirokonto: 439 12 25-2. Glöm inte att ange namn, adress, telefonnummer och eventuell e-postadress.

Läs mer om vårt arbete på www.kvinnorforfred.se.
Adress: Hammarby allé 93, 4 tr, 120 63 Stockholm
Telefon & fax: 08-667 97 27, mobil 076-117 97 27
E-post: kff@telia.com

Alvine Andersson, Alex Berkelder och Miahabo Berkelder.

I ett samarbete med Miljömagasinet ger Kvinnor för fred denna vecka ut sin medlemstidning. Den kommer ut fyra gånger om året. Ansvarig utgivare Sanni Gerstenberg

”Vi måste gå ut på gator o

Vi stod utanför stängslet och protesterade med våra banderoller och på andra sidan gick amerikanska soldater med sina maskingevår hängande i midjan. Vi fick inte gå alltför nära stängslet för folk hade blivit arresterade och satta i häkte i veckor. Byns odlingsområde låg där basen nu står och dom odlade sitt ris och sina grönsaker här, men blev övertalade att sälja till USA.

Tisdagen den 6 augusti hölls ceremonin över 70-års minnet av Hiroshima, i Fredsparken. Det blev tal, körsång och svartklädda anhöriga bar fram kransar. Allt gick i gult. Barn talade och lade kransar. Det slogs i en gong-gong och alla böjde sina huvuden. Det var en enorm känsla att stå där tillsammans.

Det Globala Nätverket mot kärnvapen och vapen i rymden, hade i augusti sitt 23:e årsmöte i Kyoto i Japan. Gun-Britt Mäkitalo från Kvinnor för fred var på plats, tillsammans med Agneta Norberg från Sveriges Fredsråd, och hon berättar här om fortsatt kamp för fred, 70 år efter atombomberna.

Nätverket hade bjudits in av ekonomiprofessorn Atsushi Fujioka på Ritsumeikan-universitetet mot bakgrund av att USA har installerat en radarbas i byn Ukawa i norra Kyoto.

Resan var lång med förseningar och dåligt väder. Men väl där var det trevligt att träffa gamla medlemmar från nätverket, en del som var med på Jeju-ön 2012 och andra som deltog i årsmötet i Kiruna 2013. Trevligt var det också att träffa alla för mig nya aktivister från Indien, Nepal, Tyskland, Sicilien, England, Malaysia, Tjeckien, Sydkorea, USA och Japan.

Vi gjorde ett besök på Kyoto-museet för "World Peace" vars slogan är "Se, känn, tänk, och sedan tar du dina första steg mot fred".

Vår guide Koici, en trevlig kvinna med flåtor visade oss runt i museet som byggdes 1992. I den undre våningen fick vi uppleva krigets färd, bilder på Japans 15-åriga krig mot Kina och Korea, andra världskriget, Vietnamkriget. Med hemska bilder berättades det om bomberna som släpptes över Hiroshima och Nagasaki. Det blev så tydligt; krig är fruktansvärt och vi måste göra allt för att stoppa dem.

På övre våningsplanet fanns upplyftande bilder som visade hur vuxna, ungdomar och barn jobbar för fred.

Dagliga protester

Efter lunch fick vi delta i internationella seminarier om rymden och freden, missilförsvaret och dess användning. Och det blev en del lokala rapporter om vad som händer i Korea, Okinawa, Kyougamasaki och andra delar av världen. Här behövdes

mycket kaffe för att hålla sig vaken.

Några av medlemmarna från Globala nätverket hade även varit i Okinawa och deltagit i dagliga protester mot amerikanska baser och mot en ny Marine Corpa flygbas, som byggs just nu. Folket i Okinawa har protesterat i 10 år mot baserna.

Viktigt se konsekvenserna

Dave Webb, professor från Storbritannien och ordförande i Globala nätverket, beskrev i stora drag vad det så kallade "missilförsvaret" går ut på. Det är en robotsköld som ska skydda USA från återgäldningsrobotar, sedan USA genomfört ett anfall med kärnvapen mot ryska eller kinesiska kärnvapen.

Om Kina och Ryssland försöker återgälda anfallet ska robotskölden slå ut dessa.

USA kan på så sätt anfalla utan att riskera att själv förstöras.

Dave Webb menade vidare att vi måste vara skeptiska till USAs försäkran om att de robotinstallationer de har runt världen endast finns där av försvarsskal.

Han ansåg att det är riskfyllt att placera baser runt den ryska gränsen, exempelvis i Polen, och på Jeju-ön i Sydkorea, så nära Kina. Ryssland och Kina har redan vidtagit motåtgärder och oron för en ny vapenkapplöpning är välgrundad.

Han avslutade med att vända sig mot den japanska publiken i salen och påpekade att Japan måste bevara den konstruktion som förbjuder landet att gå i krig.

Det är också viktigt att det japanska folket inser konsekvenserna av att vara inblandade i USA:s robotförsvarsprogram. Installationerna är inte ett försvar

Ovan samt vänster: Kvinnoorganisationen Shinfujin bjöd in alla utländska gäster till gemensam kväll och på läktaren var det fullt med rödklädda kvinnor. De jobbar mot kärnvapen, militarism för kvinnors rättigheter och barns hälsa och samarbetar med kvinnor i andra länder.

och torg och visa vad vi vill”

Skribenten Gun-Britt Mäkitalo med en flicka som kom med presenter. Barnen kom bland annat med halsband av pappersstranor som är en symbol för fred.

När mörkret fallit samlades vi för en ljuslyktcermoni vid floden, till minnet av bombens offer. Vi skrev våra hälsningar och önsknings på fyrkantiga papperslykter som sattes ner i floden. Tusentals lykter flöt i väg och trängseln var stor.

utan något som hotar världsfreden, avslutade Dave Webb.

Farlig provokation

Bruce Gagnon, grundaren av Globala nätverket, från staden Bath i Maine i USA, berättade att det där byggs jagare som utrustas med anti-robot-robotar. Robotförsvaret är ett grundelement i USA:s försvar och används nu av USA/Nato för att omringa Ryssland och Kina.

Alliansen sträcker sig till Asien/Stilla havet och omfattar idag Japan, Sydkorea, Nya Zeeland, Mongoliet och Australien. Denna dominans är en farlig provokation menar Bruce Gagnon.

Pentagon placerar land och sjöbaserade antirobotsystem över hela regionen, exempelvis i Okinawa, Sydkorea, Taiwan, Guam, Australien och Filipinerna.

Wolfgang Schlupp-Hauck från Tyskland berättade att det finns 20 atombomber i Buchel och det finns planer på att modernisera dessa. 50 fredsgrupper har bildat en organisation tillsammans med Mayor for Peace, och de vill dra tillbaka bomberna, inte modernisera dem och därtill skriva ett traktat som förbjuder alla kärnvapen i världen.

Organisationen har bland annat blockerat en bas och haft en fastekampanj.

Vincenzo Santiglia från Sicilien berättade att i en stad på Sicilien, med 25 000 invånare, har USA byggt en bas tre kilometer från byn, på ett naturskyddat område.

Basen är byggd för telekommunikation och invånarna oroar sig för sin hälsa på grund av den elektromagnetiska strålningen som de 46 antennerna avger. Tusentals aktivister protesterar.

Sung-Hee Choi från Jeju, Sydkorea, berättade om kampen mot USA:s marinbas, som byggs på en helig vulkanstrand i byn Gangjeong, med 1900 invånare.

Folket här har protesterat sedan 2007, i 3000 dagar. Hon tycker att Globala nätverket har varit ett enormt stöd mot kampen.

Jan Tamas från Tjeckien berättade att USA 2006 hade planer på etablera en militärbas för ett missilförsvar i Tjeckien. Här gick fredsrörelsen samman, arrangerade demonstrationer och fick mediernas uppmärksamhet. Till sist stoppades militärbasen.

Gå ihop och protestera

Agneta Norberg från Sverige berättade om Pentagons strategi för Norden. Vi har återkommande krigsövningar med USA/NATO sedan 2006, både sommar och vinter. Esrange i Kiruna är världens största satellitmottagarstation med ökande betydelse för militära och kommersiella satelliter. På Robotplats Vidset, North European Test Range, testas drönare av olika slag. Om vi ska få stopp på krigsövningarna i norra Sverige måste fredsrörelsen gå ihop och samla många som protesterar, påpekade hon.

Vi tog en busstur på tre timmar till norra Kyoto där USA bygger en bas för missilförsvar. Naturen var otroligt vacker, med gröna risfält och hus som låg i dalar och runt berg med gröna skogar.

Vi träffade en kommitté i byn som är berörda av basen och de berättade hur hemska det är med ljudet från basen och strålningen från radaranläggningen, som gör dem oroliga för hälsan. 160 amerikanska soldater bor på hotellet och det har påverkat byn negativt menar man.

Bruce Gagnon delade ut Globala nätverkets fredspris till bykommittén. Detta delas ut varje år. Byborna tog oss till UKAWA-basen. Området Tango låg mycket vackert vid havet, med badstränder, vikar och stora klippor.

Byns odlingsområde låg där basen nu står och de odlade sitt ris och sina grönsaker här, men blev övertalade att sälja till USA. En kvinna vägrade och på sitt gröna fält, ett ”fredsfält”, finns en skylt med texten ”No Base”.

Vi stod utanför stängslet och protesterade med våra banderoller och på andra sidan gick amerikanska soldater med sina maskingevär hängande i midjan. Vi fick inte gå alltför nära stängslet för folk hade blivit arresterade och satta i häkte i veckor.

Jag återvände till hotellet med sorg i hjärtat efter att ha sett det som pågår i denna vackra by.

Släppa fram flera kvinnor

Nästa morgon hade vi Globala nätverkets årsmöte och vi blev informerade om ”Keep Space for peace week” 3-10 oktober. Förhoppningen är att det ska bli protester mot drönare. Nästa möte för Globala nätverket är i Hydrabad i Indien.

Vi lämnade Kyoto efter fyra dagar och åkte snabbtåg till Hiroshima. På vägen såg man många gråa hus i sten och gröna risfält. Vi hann precis till World Conference against A and H bombs, som började med musik och en presentation av Gensuikyo (fredsorganisationen i Hiroshima).

Talade gjorde bland annat Joseph Gerson från USA och Dave Webb från Storbritannien, Cloude Ruelland från Frankrike och Agneta Norberg från Sverige. Alla med lång erfarenhet av motstånd och demonstratio-

ner mot kärnvapen i sina länder. Några kvinnor började sina tal med sång bland annat Agneta Norberg, som också tyckte att männen måste uppmuntra och släppa fram fler kvinnor.

Överlevare, som kallas Hibakusha, gav oss hemska berättelser om sitt lidande – psykiskt och emotionellt, och hur det är att uppleva en atombomb.

Flera talare på kongressen uttalade sitt stöd för artikel 9 i konstitutionen, som säger att Japan aldrig ska gå i krig. Fredsorganisationerna i Japan kämpar för att behålla artikeln och de har tryckt upp tröjor med texten We love article 9.

Basen låg vackert vid havet som de flesta baser gör. Här jobbar 3180 amerikanska militärer, 600 civila, 1930 familjer, 1600 japaner. 2007 utökades basen och det har blivit mer ljud. 2004 var det 133 som klagade på ljudet och 2013 var det 2021.

Skolan har dubbla glas för att hålla ljudet borta och folk har svårt att sova och hör inte TV:n.

Papperstranor för fred

Kvinnoorganisationen Shinfjin bjöd in alla utländska gäster till gemensam kväll och på läktaren var det fullt med rödklädda kvinnor. De jobbar mot kärnvapen, militarism för kvinnors rättigheter och barns hälsa och samarbetar med kvinnor i andra länder.

På scen var det tal, sång och banderoller som visades upp av barn, ungdomar och vuxna. Alla vi gäster fick komma upp på scen och tillsammans sjöng vi ”We shall overcome” – en härlig känsla av gemenskap uppstod och jag kände kampglädje.

Efteråt kom barn med halsband av papperstranor som är en symbol för fred.

Tisdagen den 6 augusti hölls ceremonin över 70-års minnet av Hiroshima, i Fredsparken. På vägen dit delades blommor ut av ungdomar och barn.

Det blev tal, körsång och svartklädda anhöriga bar fram kransar. Allt gick i gult. Barn talade och lade kransar. Det slogs i en gong-gong och alla böjde sina huvuden. Det var en enorm känsla att stå där tillsammans.

Slutseminariet började efter ceremonin och nu var det tal och filmvisningar med hälsningar och vittnesbörd från fler Hibakushas.

Lyktceremoni

När mörkret fallit samlades vi för en ljuslyktcermoni vid floden, till minnet av bombens offer. Vi skrev våra hälsningar och önsknings på fyrkantiga papperslykter som sattes ner i floden. Tusentals lykter flöt i väg och trängseln var stor.

Konferensen mot Atombomben och Hydrogenbomben hölls från 2-9 aug i Hiroshima och Nagasaki. Den blev en stor succé, totalt deltog 11 750 människor.

Resan har stärkt min kämparglöd. Jag har fått träffa så många människor från olika länder som jobbar för att få bort kärnvapen, missilförsvar och USA-baser. Jag har blivit stärkt i att vi måste gå ut mer på gator och torg med våra banderoller och visa vad vi vill.

Många tog upp i sina tal att vi lever i en farlig värld och att vi närmar oss ett tredje världskrig. Många tal slutade med:

Inget mer Hiroshima.
Inget mer Nagasaki.
Inget mer Fukushima.
Inget mer Hibakusha.
Arigato – Tack.

Text och foto:
Gun-Britt Mäkitalo

Om Nato i Almedalen

I somras åkte Kvinnor för fred återigen till Gotland under politikerveckan i Almedalen. Vi rörde oss i vimlet, samtalade och spred information om våra frågor. Vi arrangerade också en rad seminarier på St Hansskolan, särskilt med fokus på vapenexporten och Sveriges samarbete med Nato.

På onsdagen höll Agneta Norberg från Sveriges fredsråd ett föredrag om den årliga stridsövningen Baltops 15. Hon citerade journalisten John Pilger och riktade stark kritik mot massmedierna; nyheter är ofta "tillverkade" och censur och förvanskning är legio.

– Och finns det folk som protesterar? Nej de får köra på som de vill. Det låter lite barnsligt men vi måste vara ute och visa oss, sa hon.

Med anledning av Natos intresse för Sverige frågade hon sig vad vi har som är så viktigt? Jo, det handlar om avlyssningsstationerna Lerkil och Lovön.

Krigets regler

På kvällen samma dag hölls ett etiskt samtal om drönarkriget med debattören Stina Oscarson och Kvinnor för freds Ingela Mårtensson.

Som inledning visades en film om drönare. Ingela Mårtensson frågade sig därefter om drönarkriget verkligen är ett krig. I krig gäller ju vissa regler, det ska deklarerats och vedergällningen ska stå i proportion till brottet.

Är det inte krig så är det mord och strider mot folkrätten menade hon.

På torsdagen hölls seminarier i Kvinnor för freds regi hela dagen.

Maj-Britt Theorin inledde med ett föredrag om Kärnvapnen i Sverige och Natos historia. På eftermiddagen var temat "Svensk säkerhetspolitik bidrar till krig". Den första delen handlade om hur Sverige upplåter svenskt territorium för militära övningar och vapentester.

2004 beslutade regeringen att tillåta internationell militär test- och övningsverksamhet på svensk mark. Den första stora militärövningen var Loyal arrow 2009 och i våras hölls den uppmärksammade Arctic challenge exercise.

Sveriges roll i världen

Stina Oscarson, som var mycket aktiv i debatten kring övningen under våren, deltog i seminariet. Hon varnade för världssavtalet, ett samarbetsavtal med Nato, som ska beslutas om nästa år. Hon menar att ett ja till världssavtalet får en avgörande betydelse för Sveriges roll i världen och hon kritiserade bilden av avtalet som en "teknisk fråga".

– Jag ser det som en politisk fråga. Det successiva närmandet till Nato, som pågått under flera år, kommer också till en punkt där vår säkerhet minskar. Det påverkar även våra möjligheter att bidra till avspänning.

Stefan Mikaelsson, ordförande i sametinget, lade ett urfolkspers-

pektiv på militärövningarna i norr och betonade att övningarna är en del i ett mönster där också gruvbrytningen och vapentesterna ingår.

– Vårt öde verkar vara att vi är för fredliga, sa han.

Ändrad säkerhetspolitik

Nästa programpunkt handlade om hur svensk militär deltar i krig utomlands, bland annat i kriget i Afghanistan under 13 år – under Nato-ledning. Maj Britt Theorin berättade om de stora förändringar som svensk säkerhetspolitik har gått igenom. De allt mer förekommande internationella insatserna har blivit "fredsframtvängande" istället för som tidigare "fredsbevarande". Hon kritiserade till exempel Sveriges medverkan i Libyeninsatsen.

– Visst var det bra att Kadaffi försvann men vad är konsekvenserna av det i dag? Ett samhälle i totalt kaos. Är Nato där och hjälper till då?

Hon menar att vi är på väg att förverka ett förtroende som det tagit årtionden att bygga upp.

– En del säger att vi i praktiken redan är med i Nato men så är det inte. Vi är alliansfria och det ger oss trygghet.

Som sista punkt för dagen lyftes vapenexporten. Sverige är ett av få länder som exporterar mest vapen i världen i relation till befolkningen. Bodil Valero var inbjuden för att berätta om de skärpta reglerna kring vapenexporten.

– Vi fick en stor debatt när

Sylvia Rönn från Kvinnor för fred delar ut flygblad i Almedalsvimlet, om det digra seminarieprogrammet på St Hansskolan.

medierna lyfte frågan om vapenexporten till Saudiarabien. Det var bra. Därför fick vi nu en parlamentarisk utredning, annars hade det troligen blivit en ensamutredare.

De två stora partierna har varit mest tongivande men hon tycker ändå att hon och MP har kunnat

påverka saker i rätt riktning, även om det inte gått hela vägen.

– Det finns inget totalstopp men vi menar att det blir till ett väldigt högt politiskt pris om en regering väljer att sälja vapen till Saudiarabien eller ett land av den modellen.

Text och foto: Benita Eklund

Kärnvapnens utbredning

"Kvinnornas kamp mot ett blivande kärnvapenland, Sverige efter andra världskriget" var temat för ett seminarium med Maj Britt Theorin under Almedalsveckan. Kärnvapenfrågan har aktualiserats genom Sveriges allt närmare samarbete med militäralliansen Nato.

Ett Natomedlemskap innebär ett ja till kärnvapen och det var en fråga som panelen skulle diskutera. Där ingick också Stig Henriksson, riksdagsledamot (V) och ledamot i försvarsutskottet och Linda Nordlund (FP), ledamot i Folk och Försvar, tidigare ordförande för liberalernas ungdomsförbund.

Maj Britt Theorin presenterade sig själv som politiker (S) med 25 års erfarenhet från riksdagen (1971-94) och tio från EU-parlamentet (1995-2004). Tonvikten på hennes arbete har legat på freds- och nedrustningsfrågor.

Maj Britt Theorin berättade om hur det alliansfria Sverige tackade nej till kärnvapen när stormakterna kapprustade efter andra världskriget. Det lyckades tack vare opinionsbildningen av det socialdemokratiska kvinnoförbundet, med Inga Thorsson (1916–1994) som agiterande ordförande (1952-64). Socialdemokraterna var splittrade.

– Inga Thorsson gick mot sitt eget parti på 1950-talet genom att skapa ett aktivt motstånd, berättar Maj Britt Theorin.

Kvinnorna krävde en kommitté för att studera atomvapenfrågan. Slutrapporten Neutralitet – försvar – atomvapen (1960) ledde till ett enat nej till kärnvapen.

"Säkerhet söks gemensamt"

Från och med 1961 blev Alva Myrdal, internationellt erfaren genom sitt FN-arbete och medarbetare till utrikesminister Undén med ansvar för ned-

rustningsfrågor. 1962-73 var hon den första ordföranden för den svenska delegationen för FN:s nedrustningskonferens i Genève, följt av Inga Thorsson (1973-82). Därefter tog Maj Britt Theorin över (1982-91).

– Med Sveriges EU-inträde försvann möjligheten till ett självständigt agerande i freds- och nedrustningsfrågor. Säkerhet fick sökas gemensamt, menar Maj Britt Theorin, och det gäller även idag i vårt samarbete med Ryssland till exempel.

För henne var Sveriges närmande till militäralliansen Nato inte bara ett totalt avkall på Sveriges 200 åriga alliansfrihet. Med ett Natomedlemskap måste Sverige också acceptera kärnvapen. Även länder utan eget kärnvapenprogram deltar nämligen i Natos avskräckningspolitik, de ska lagra kärnvapen och ställa lämpliga transportflygplan till förfogande i fall av krig (nuclear sharing).

På Natos toppmöte i Wales,

bara 14 dagar före valet 2014 undertecknade representanter för Sverige, utrikesminister Carl Bildt (M) och försvarsminister Karin Enström (M), världssavtalet med Nato för stationering av militära styrkor och vapen i Sverige.

– Där finns inga undantag för kärnvapen, påpekar Maj Britt och poängterar att detta inte ökar säkerheten för Sverige. Världssavtalet ska godkännas av riksdagen sommaren 2016. Stig Henriksson (V) är upprörd över att Världssavtalet inte ens finns översatt till svenska, bara på engelska.

Ökar inte säkerheten

Här tar Linda Nordlund (FP) till orda med en appell för Sveriges Natomedlemskap:

– Varje land väljer själv hur de vill bidra. Vårt medlemskap i EU förenar oss redan med kärnvapenländer som England och Frankrike. Och förresten är det Natolandet Norge som driver

på och vill begränsa spridningen av kärnvapen. Nato behöver Sverige och Sverige behöver Nato, menar Linda. Hon sopar Maj Britt Theorins framförda historiska bild från bordet.

– Det var USA som ansågs att Sverige inte behövde egna kärnvapen, Sverige var redan på 1950-talet militärtekniskt beroende av USA, menade hon med eftertryck. Någon diskussion uppkom inte, Linda hade bråttom att komma iväg.

Brev till ministrar

Maj Britt fick det avslutande ordet.

– Det var folkopinionen som bevarade oss från atomvapen. Världssavtalet är inget juridiskt problem utan en politisk fråga. Därför uppmanar jag er att skriva individuella brev till statsminister Stefan Löfven eller utrikesminister Margot Wallström: Varför driver ni världssavtalet? De måste svara!

Sanni Gerstenberg